

Katarina Radić, IV razred , Gimnazija 'Veljko Petrović' ,Sombor
Milica Miličiveć, profesor

PRIČA JEDNE POSEBNE MUVE

Ja sam posebna muva, lepša od ostalih. Moj trup nije običan mrki, već se preliva u nekoliko boja, metalik sjajnih, od zelene, ka ljubičastoj. Krila su mi velika, pravilna i oštih ivica, ne stvaraju buku kada letim. Nemam toliko dlaka kao ostale muve, a noge su mi kratke i spretne.

Ja znam da sam poseban i nikada nisam želeo da se uklopim u kolektiv muva iz kuće porodice M. Istina, taj kolektiv se stalno menja. Ostale muve brzo umiru, tačnije bivaju ubijane, a potom usisavane ili bacane u kantu za smeće, ponekad i u wc šolju. Često, nakon udarca, ostaju zalepljene na zidu, sopstvenom krvlju i crevima iz pokidanog trbuha. Muve iz kolektiva su prilično vezane jedna za drugu, pa se, u tom slučaju, požrtvovano okupljaju oko zalepljene drugarice i pokušavaju da joj pomognu. Ona bespomoćno kopra nogama, besno sikće i zuji od bola. Pošto ostale muve u takvoj situaciji skoro nikada ne uspeju da joj pomognu, umrla bi i ostala zgrčena na zidu. Dok je Gospodja M. ne primeti. Ona onda, uz psovke i kritike upućene ostalim pripadnicima porodice M. (a oni su prilično lenji i gade se da diraju muve rukama) pokupi muvu i očisti žućkasto-crvenu fleku sa zida. Veoma kobno za muve je biti uhvaćen od strane najmladjeg člana porodice M. Bile bi korišćene u raznim sadističkim igrama, njegovim omiljenim. U tu svrhu, mali M. koristi svoj improvizovani operacioni sto i dečiji hirurški set, ili voziće na baterije (ošamućena, polumrta muva bi se nalazila na pruži). Za muve je tada jedini spas Gospodja M., koja bi ostajala zgrožena bizarnom igrom svoga sina, a potom ga i terala da pere ruke, što daje priliku njegovim žrtvama da eventualno pobegnu.

Ja živim sam, ali pametno i odmereno. Grozim se ishitrenih i nepromišljenih postupaka kolektiva, njegove proždrljivosti i večite gladi. Ne mogu da razumem njegove opsade stola, dok članovi porodice M. još uvek jedu, što bi ih naravno krajnje razbesnelo, a zatim ispunilo mržnjom i osvetoljubivošću. Nakon ručka, svi bi se složili sa rečenicom: "*Mislim da je red da poubijamo ove muve!*". Grupna osveta malim lešinarima bi počela. A oni, glupi, glupi, stovorvi bi nasrnuli na nerasporemljen sto, napadajući ostatke mesa, salate i dezerta. Porodica M. tada kreće u napad. Završava se fatalno. Mrtvih je na sve strane, koje, na kraju, gospodja M. usisa.

Već dugo živim u porodici M. Mnogo duže od bilo koje druge muve, a sve zahvaljući svojoj visprenosti, i daru koji jedini posedujem. Hranim se zabačenim mrvicama i imam svoje sklonište u maloj pukotini između dve daščice parketa, u slučaju da neko iz porodice krene u lov. Ja znam sve, svaku tajnu, sve ono što niko drugi ne zna i nikad neće znati.

***

Pored svega toga, postoji nešto, što još mnogo, mnogo dopisnosi mojoj posebnosti. Ja sam muva koja je zaljubljena.

Davno sam primetio da se osećam neobično lepo kada posmatram tu devojkicu, Gospodjicu M. Noge mi brude, osetim golicanje i neobjašnjivu toplinu u trbuhu. Stojim na zidu, previše roze, previše devojčake sobe i posmatram mladu damu. Neprestano, satima. Uvek se trudim da ostanem tih i neprimetan, da je ne bih uznemirio ili omeo, ali tako, da sam joj što bliže. Volim miris te roze sobe, miris posteljine nakon što Gospodjica M. ustane iz kreveta, miris knjiga iz kojih uči. Zadovoljno lickam mrlje čokolade, sa njenog radnog stola i sakrivam se u praznoj očnoj duplji velike porcelanske lutke (oko je polomio najmladji član porodice M., ali to nikada nije priznao). Ta lutka ima plavu kosu, poput devojke i stoji pored njenog jastuka.

Volim noći sa mesečinom, kada svetlost kroz prozor pada pravo na nju, dok spava. Stojim na lusteru i gledam kako se njeno telo ravnomerno i lagano podiže i spušta. Diše tiho, nikada ne hrče. Leti, kada se ne pokriva, sletim polako na njeno stopalo i idem gore, što neznatnije mogu, da je ne bih zagolicao i probudio. Koža joj je meka. Volim njen ukus, mešavinu sapuna od lavande, mleka sa telo i blagog znoja. Ljubim je svojim usnim aparatom i želim da uživa, ali ona samo spava, ni ne sluteći moj zanos, kome je sama doprinela. Uvlačim se pod spavaćicu i idem gore, sve više gore, boreći se protiv svilenkaste tkanine. Kada počne da se migolji, ili da se nesvesno češka na mestu gde stojim, u opasnosti sam da budem zgnječen. Jednom se okrenula na stomak, kada sam bio u njenom pupku i tu sam ostao do jutra, dok se nije probudila. Umalo da se ugušim. A kada ipak, uspem da predjem taj dugački put rizičnog užitka, od njenog stopala do vrata, budem srećan. Neopisivo srećan. Popnem se, za kraj, na njene usne, pune, slatkaste, crvene usne i sisam. Međutim, to obično kratko traje, jer je na tom mestu veoma osetljiva. Jednom sam bio veoma neoprezan, pa nisam primetio njenu ruku, kojom je udarila po njima, a time i mene. Ostao sam ošamućen da ležim, zapetljan u njenim plavim vlasima, zbog bola u nemogućnosti da se pomerim. Nakon toga, nisam leteo nekoliko dana. Ljubav boli, shvatio sam.

Želim da se dogodi nekakvo čudo. Da ja postanem mladić, ili da ona postane muva. Bila bi to najlepša muva koju je svet ikad video. Lepša i od mene samog. Zamišljam nas kako letimo zajedno, spavamo u rupi između dasčica parketa i imamo puno dece. Ljubim je danima i noćima, a ona uživa i govori kako me bezgranično voli. Kako je moja, uvek i zauvek, samo moja. Ne patim. Srećan sam, jer sam tu, kraj nje i verujem u čudo. Smatram da ga zaslužujem.

***

Porodica M. se sprema da vikend provede kod bake na selu. Moja devojka izgleda ne ide, zbog čega mi je veoma drago, jer bih u protivnom bio jako usamljen.

- Zaista nećeš sa nama? Pa sramota, nisi videla babu mesec dana!-

- Mama, rekla sam ti da imam jako puno da učim. Ići ću sledeće nedelje.-

- E, da mi je to videti! Baš me zanima šta ćeš do tada smisliti! -

- Sama si u kući, pazi šta radiš.-

- O bože, tata, pa šta bih mogla da radim!-

- Moje je da te upozorim. Budi dobra, i uči onda. Vidimo se sutra. -

Gospodjica M. se oprostila sa njima i otišla u svoju sobu. Trebalo je da izgleda kako se odmah dala na učenje. Prišla je prozoru i virila kroz zavesu, čekajući da vidi automobil kako odlazi.

- Da, da da, to, to to, to! - vikala je euforično i sretno skakutala po sobi. Već sam slutio da ima organizovano druženje sa drugaricama večeras. Toliko je dobro poznajem. Bilo mi je zanimljivo gledati je tako srećnu, kako se kezi i stiska šake, sama, u svojoj sobi. Otrčala je na trenutak u kuhinju, i vratila se noseći telefon u ruci. Bacila se na krevet i počela da užubarno da stiska dugmad.

- Halo! E, ja sam! Da, da, otišli su. Sretna sam sretna, jako sam sretna! Pomalo se bojim, nisam dugo, znaš! Ha ha ha ha, ne pričaj gluposti! Jao, Bože, jedva čekam. Da, jako je zgodan, jako je zgodan, čuješ li me, toliko je zgodan! Da, da i visok i crn! Pa dobro, meni baš i nije lep. Pa ne znam, nije mi nešto lep... Ali ne, nije to minus, nikako, ne govorim to, muškarac ne mora da bude posebno lep... Pa rekla sam im da imam da učim, ha ha. Ma mama ne zna bre, jesi normalna. Da, da, da. Mhm, mhm. E vidiš, zbog toga sam te i najviše zvala, šta ti misliš? Pa ne znam, vidiš onaj čipkasti, najnoviji je jako lep, ali ne znam, ja bih nešto... hm, znaš, kako da kažem... provokativnije, ha ha! Onaj što ste mi vi kupili? Pa jeste lep, ali je roz. Pa i soba mi je roz, znaš. A daj, pa previše je malo. Rapsodija u rozom, ha ha... Dobro, u plavom... ma znam da je u plavom, bre, nisam glupava. Ne smej se, nego misli! Crni, to definitivno. Misliš onaj providni? Ali gaćice mi te ne stoje baš lepo... Misliš? Stvarno? Ha ha, pa hvala ti! Dobro, to smo rešile! Pa mislila sam svoju crnu, onu suknju, strukiranu i košuljicu novu. Da, da sa ruskom kragnom. Damski, damski, pa znaš ti mene. I onaj ruž, tamno-crveni, naravno. Pustiću je verovatno, pa ću videti, zavisi kako mi bolje stoji... i kupila sam novu maskaru, znaš, onu što sad stalno reklamiraju. Huh, jako sam uzbudjena! Ha ha, izvini što vrištim ali razumi me... on je tako... uh... Ajd' idem sad, moram da počnem da se spremam polako. U deset. Važi, važi, zovem te. Ajde, ajde. Ha ha, naravno ne brini, za šta me smatraš!. Ajde, ajde, ljubim, ćaos, ćaos.-

Bacila je telefon i ustala sa kreveta smeškajući se. Počela je da pretura po fioci sa većom pevušeći. Tražila je 'ono providno' koliko sam shvatio. Nisam mogao da se oduprem nekoj neobičnoj razočaranosti i melanholiji, koja me je odjednom obuzela nakon tog razgovora. Ljubomori, bolje reći. Ko li je taj mladić, zbog koga je moja devojka toliko ushićena? Visok, crn, zgodan, jao, jao! Odleteo sam do ogledala i dobro se pogledao, trudeći se da budem što objektivniji. Lep sam, istina je, to niko ne može da porekne. Moja velika krila i te sjajne metalik boje moga trupa! Kad bi samo znala, kad bi samo znala... Napokon je pronašla ono što je tražila i veselo iskakutala iz sobe. Leteo sam za njom. Ušla je u kupatilo i treskom zalupila vrata ispred mene. Prokletstvo, nisam bio dovoljno brz! Volim da je posmatram dok se kupa, pa ću morati da se provlačim kroz ključaonicu. Jednom sam se tako zaglavio. Ovog puta stisnuo sam krila uz telo što sam više mogao i uvukao glavu. Bilo je prašnjavo i tesno, ali moja želja je jača od svega.

Devojka je stajala u vešu i zadubljeno posmatrala svoje telo u ogledalu. I sama je bila svesna da je divno, stoga zadovoljan osmeh nije silazio sa njenog lica. Malo je stajala sprema, malo okrenuta ledjima, malo sa strane. Teatralno je zabacivala glavu, napred, nazad, i pućila usne. Onda je uzela kosu rukama, dignula je gore, i neko vreme se posmatrala u tom položaju. Zatim je polako, ravnomernim pokretima, stiskala butine i zadnjicu. Sve je bilo čvrsto i na mestu.

- Oh, koliki sam samo narcis! - rekla je i glasno se nasmejala sama sebi.

Skinula je veš i još se malo posmatrala, sada sasvim gola.

- Baš sam se zapustila, morala bih to da sredim, hi hi.-

Ušla je u tuš kabinu i zatvorila vrata. Voda je krenula da pada po njoj i ubrzo sam video samo nejasne obrise njenog tela, zbog pare koja se nakupila na staklu.

Zadržala se mnogo duže nego obično, zanimalo me je šta radi. I to sve zbog misterioznog mladića. On mi više nije izlazio iz glave. Besno sam leteo okolo i zujao, pokušavajući na taj način nekako da se saberem i smirim. Moja devojka je glasno pevala tuširajući se. Znam da je jako srećna. Zbog njega. To me i najviše boli.

Kada je napokon završila, počelo je veliko, užurbano spremanje. Nervozno je bacala pogled na sat i trčala po kući. Energično se oblačila i češljala, a u isto vreme ponovo razgovarala sa prijateljicom. Razgovor je bio prilično sličan onom prvom. Nakon razgovora, bilo je već pola deset. Pola sata. Pola sata do mog suočavanja sa najvećim neprijateljem. Moja devojka je počela da se šminka. Prvo malo pudera u prahu, pa crna senka, pa nova maskara, koju sad stalno reklamiraju na televiziji. Malo rumenila, i tamno crveni ruž, poput starih diva. Kosu je zakačila, pa pustila, pa ponovo zakačila. Prošetala je par krugova, posmatrajući se tako, u pokretu, i onda je ipak ponovo pustila. I to je to, bila je spremna.

Neko vreme je sedela, nervozno cupkajući nogom.

-Gde je više... - mogao sam da čujem kako tiho sebi govori u bradu.

Začulo se zvono. Brzo je ustala i pojurila ka vratima. Ja sam leteo za njom. Otvorila je vrata, a na pragu je stajao mladić. Visok, crn, naočit mladić.

- Pa zdravo, lepotice - rekao je dubokim glasom, uz zavodnički osmeh, ulazeći unutra.

Odmah je počeo da je ljubi. Stavio je ruke na njen struk i krenuo da jede njene lepe, pune usne. Čulo se zadovoljno uzdisanje i 'mmm' zvukovi, koje je on ispuštao. Nakon tog dugog, filmskog poljupca, više nije bilo tamno-crvenog ruža, čije je nanošenje zahtevalo mnogo truda i vremena. Proždrljivac je sve pojeo.

-Hajde, uđi, nećemo valjda celo veče biti u hodniku, hi hi. –

Uzela ga je za ruku i povelala unutra. Razgledao je kuću, komentarišući nameštaj i tepihe. Jednom rečju, glumeći zainteresovanost.

- A tvoja soba? Hajdemo u tvoju sobu, lepotice? - govorio je molećivim glasom mazeći joj ruku. Ona se sve vreme samo zadovoljno smeškala i gledala ga. Potpuno, zaljubljeno, baš kao što ja gledam nju.

Ušli smo u sobu. Ja sam stajao na zidu i posmatrao ih. Počeli su divljački da se ljube i grle. Prolazio je rukama kroz njenu kosu, vrat i sve niže i niže. Na trenutak je zastao na donjem delu ledja, na granici posle koje telo postaje oblo i meko. Ali, samo na trenutak. Prešao je granicu, i krenuo da stiska i grebe kao da želi po svaku cenu da joj strga suknju. Ona ga ja milovala po kosi i licu. Na trenutak, ona je prestala i brzo progovorila.

- A da malo napravimo atmosferu! Vidi, donela sam vino, imam i lepe velike čaše. Možemo i da pustimo džez, ha? Šta misliš?-

- Ma, lepotice, pusti džez, dodji kod mene.-

- Oho, pa ti si baš neki nevaljali dečko. –

-He he, lepotice, nisi ni svesna koliko, he he... –

Nastavili su da se grizu i stiskaju, sikću i uzdišu. Ja sam bio izgubljen, paralisani. Nisam znao ni šta, a ni kako bih mogao nešto da uradim. Samo sam stajao i gledao. Od besa sam zujao i zujao, kao nikad u životu, ali me oni me, tako u transu, nisu mogli čuti.

Onda sam, ne razmišljajući, i ne znajući šta bih mogao time postići, sem sebe dovesti u opasnost, poleteo ka njima. Zujao sam sve glasnije i glasnije. Zaleteo sam se i što sam jače mogao, udario u njegovo čelo. Na trenutak sam izgubio ravnotežu i krenuo da padam, ali sam se već nekako pribrao i došao sebi. Boleo me je svaki delić dela.

- Fuj! Odvratna muva mi je lupila u čelo! – počeo je da viče visok, naočit mladić, mašući rukama kroz vazduh i pokušavajući da me udari. Jedva sam izbegao njegove velike šake i pobegao i praznu očnu duplju porcelanske lutke. Nisu me приметili.

- Gde je nestala? Gde je, gde je? -

- Lepotice, to je bila baš velika muva... -

- Da! Videla sam! Imamo jako problema sa movama, ne znamo zašto, mama je stalno nervozna zbog njih... Ali toliku movu još nisam videla! Toliko debelu i odvratnu! -

- Glupa muva, he he, prekinula nas... -

- Evo sad ću je naći, mora biti tu negde! -

- Pa, ja je ne vidim više... -

- Čekaj, čekaj, sad ću je naći! –

- Ma pusti muvu, lepotice, pobegla je. –

Ponovo se ljube. Ja sam i dalje u neverici zbog onoga što sam malopre čuo. *'Toliko debelu i odvratnu!'* – je i dalje odzvanjalo u mojoj glavi. Moja devojka to misli o meni. Ali moja velika krila, moj trup sjajne metalik boje! Ona ne razume...

Predstava koju sam posmatrao iz svog novog skorvišta, postajala je sve teža i teža. Njih dvoje, našli su se na krevetu, tik pored mene. Mogao sam da osetim njihov vlažni dah. Krenuo je da joj otkopčava košulju, a ona se nije bunila. Imala je zadovoljan izraz lica, kao i sve vreme. Njene čvrste grudi, koje su stegnute stajale u crnom, jednim delom providnom grudnjaku, našle su se ispred njega. I samo za njega. Stiskao je energično, sve jače i jače, a moja devojka je tiho jecala, uživajući u slatkom bolu. Krenuo je dole, mazeći joj stomak. Jednu je ruku zavukao pod suknju. Usne joj se tada iskriviše u blagi smešak. Čuo se kratak zvuk otkopčavanja šlica i suknja je klizila dole. Njegova ruka je takođe klizila dole. I sve više dole, a moja devojka je sve jače uzdisala.

Izleteo sam iz skloništa i ponovo napao. Ovoga puta jače. Mladić je jauknuo i uhvatio se za bolno mesto na čelu. Ja sam pao dole, delimično onesvešćen. Osetio sam razarajuću bol u desnom krilu i bio svestan da je slomljeno.

- Ova muva je zaista luda! -

- Brzo, brzo, učinilo mi se da je tu negde pala! Pomeri se, pomeri se! -

- Toliko me je udarila da je verovatno već mrtva. Kakva muva! -

- Čekaj, čekaj, tu je negde pala. Videla sam... -

- Evo je! Prokleti mali lešinar. Daj nešto teško, da je se otarasimo napokon. Eno, ona knjiga velika. Brzo, lepotice, ne želiš valjda da me opet napadne. –

Moja devojka je otrčala do stola i uzela veliku filmsku enciklopediju *501 film koji morate pogledati*, i prišla krevetu. Gledala me je uzbuđeno, sa knjigom dignutom visoko iznad glave. Nisam mogao da poletim, bežao sam nekako, što sam brže mogao vukući povredjeno krilo, ali nije bilo dovoljno. Velika debela enciklopedija se našla na meni i mogao sam da osetim kako mi telo puca na komade. Bio sam na kratko svestan samo jedne stvari. Moja devojka, gospodjica M. me je ubila.

***

- Bravo ,lepotice! Iju, baš si napravila nered. –

- Uf, odvratno, raspala se na komade! –

- I zaflekala ti posteljinu. Mama će biti besna,he he!-

- Pogledaj, još uvek joj se pomera jedna noga! Šta misliš, jel moguće da joj srce još uvek radi? - - Pa, lepotice, ne znam. Nisam siguran ni da li muve uopšte imaju srce... –

KRAJ